



JUN 2017

Паја Јовановић

Detinstvo i školovanje

Rođen je u Vr{cu, 16. jun 1859.godine kao sin prvenac Stevana Jovanovića, uglednog vr{ačkog fotografa. Majka Ernestina (rođena Deot – francuskog porekla) rano je umrla, a otac se ubrzo ponovo oženio, Marijom (rođenom Di Ponti) koja je bila dobra i brižna majka. Paja je imao još petoro braće

i jednu sestru. Tako je svoje detinjstvo provodio u veseloj i sređnoj mnogočlanoj porodici.

Paja je veoma rano pokazao sklonost prema crtaњу i slikaњу. Čini se da to i nije bilo tako neobično u okruženju u kome je živio.Њegov otac Steva, vrstan fotograf, imao je dara za slikarstvo. Osim toga, u Vr{cu, toj maloj a ipak veoma bogatoj varoши, mogao je videti dela svojih sjajnih prethodnika: Арсенија Арсе Тодоровића; његове izuzetne ikone), Pavela Đurkovića(1772-1830; ikonostas u Sabronoj crkvi), Jovana Popovića (1810-1864)– sa њegovim sinom je drugovao i često se zaticao u њegovom атељеу, fasciniran slikarovim radom: kopijama starih majstora, studijama prirode, delima sa religioznim temama.

Studijska putovanja i značajna priznaња

Paja je mnogo putovao i na tim putovanjima nalazio značajnu inspiraciju za svoj rad.Још kao student bečke Akademije, podstican sopstvenom radoznalošћu ali i sugestijom profesora, gotovo svaki raspust je koristio da putuje po Balkanu, нарочито po Crnoj Gori, Primorju, Albaniji, Bosni i Hercegovini, јужној i istočnoј Srbiji. Tamo je radio skice i studije i trudio se da што neposrednije oseti atmosferu svakodnevnog живота i običaja naroda. Do detaља je beležio predele, likove, пошње, nakit, оружје.Pun utisaka, po povratku bi slikao mnogobrojne жанр slike: ***Ranjeni Crnogorac, Mачevanje, Guslar, Kiћenje neveste, U zasedi, Arbanas, Arnaut s čibukom, Izdajica, Umir krvi, Borba petlova.***

Ove slike su ga brzo proslavile u celom svetu.Prvo priznanje dolazi већ 1882. godine, za sliku „***Raњeni Crnogorac***“. Slika je bila izložena na godišњој izložbi

Akademije, i za њu je dobio prvu nagradu i carsku stipendiju. Србија се поносила својим младим i slavним umetnikom. Gotovo svaka srpska kuća je imala neku његову oleografiju ili drugu reprodukciju sa temom iz srpske istorije ili iz narodnog живота.

Istorijske kompozicije

Od 1895. godine počinje nova faza u stvaralaštvu Paje Jovanoviћа, u kojoj se on, najveћim delom, posveћuje izradi istorijskih kompozicija.

Od Saborskog odbora u Сремским Карловцима на челу са patrijarhom Georgijem Brankoviћem, да izradi grandioznu istorijsku kompoziciju ***Seoba Srba pod patrijarhom Arsenijem III Чарнојевићем i od вршачког Municipija, за слику Вршачки triptihon.***

Posle ovoga Paja je radio i na drugim istorijskim kompozicijama:

Furor Teutonicus (Teutonski bes) ili „***Bitka u Teutoburškoj шumi***“, за коју је добио најпре Rajhlovу nagradу бечке Akademije, а касније srebrnu медаљу на Svetskoј изложби u Sent Luisu.

Sliku „***Женидба hercoga Ferija s Jelisavetom Habzbunukom***“ је радио u poentilističkom maniru.

Takovski ustanak radi по poruџbini краља Милана Обреновића. Ова слика која се данас налази u Народном музеју u Београду, толико пута је reproducovana да је u svesti naroda urezana као autentични prikaz tog значајног istorijskog dogaђaja за srpski narod.

Veoma значајна istorijska слика usledila је око 1900. као poruџbina vlade краљевине Srbije за Svetsku изложбу u Parizu (1900.). Bilo је то „***Крунисање цара Душана у Скопљу***“. Затим још једна са сличном темом: „***Женидба цара Душана са Aleksandrom, sestom bugarskog cara***“, која је била изложена на Првој jugoslovenskoј umetničkoј изложби u Београду, 1904. године.

U овом периоду Paja се бавио i crkvenim slikarstvom: izradio је ikonostas Saborne crkve u Novom Sadu i ikonostas crkve u Dolovu, naslikao је prizore iz живота Svetog Save за Sabornu crkvu u Sremским Karlovcima: ***Sveti Sava miri braћu, Sveti Sava kruniше Prvovenčanog, Spaljivanje mouti Svetog Save.*** Такође, ***Hristova beseda na Gori, Sveti краљ Milutin, Manastir Sopoћani, Arhiepiskop Danilo, Raspeће.***

Portreti

Od 1905. године u stvaralaštvu Paje Jovanovića preovлађује сликање portreta. Naslikao је „portret Mihaila Pupina“, i његове ћерке (portret ***gospođice Pupin***), „portret princeze Milice“, затим portrete „***prestolonaslednika Danila***“ i „***кralja Nikole***“.

Ali motiv kome је, без сваке сумње, posvetio највише ражње, јесу „***жenski likovi***“: ***Gospoђa Mirka, Gospoђa Шtraus, Gospoђa Шink, Gospoђa Hadson, Baronica Erlanger, Igračica Bergel, Gospoђa Kaufman, Gospoђa Doblin, Sofija Dunћerski, Teodora Dunћerski, i више portreta, најпре modela, а затим његове supruge Muni.***

По окончању Првог светског рата Раја неко време борави у Београду, када слика портрете чланова владајуће куће Карађорђевића (**краља Александра Карађорђевића**, „**краљицу Марију Карађорђевић**“) и декорише капелу на Дедињу.

Раја Јовановић умро је 30. Новембра 1957. године у Бечу. Као што је желео, урна са перелом пренета је и положена да вечно почива у вољеном Београду.

„ Сеоба Срба“





„ Кићење Невесте “



„Бошко Југовић“



1. јун

Свечани испраћај ђака-осмака

VIII₁ VIII₂ VIII₃ VIII₄ VIII₅







ПАРАДА ДИМА ВАТРЕ и све то уз

ТРУБАЧЕ!!!











.....нека им и на даље путеви буду посути ружиним латицама.....



3.јун

Свечана Академија поводом
додела Вукових диплома
и награда са такмичења



Поздрав и честитке најуспешнијима ученицима и ученицама
пожелела је директорка школе!





БАК-ГЕНЕРАЦИЈЕ

школске 2016/17.годије

је

Николија Бојковић 8/3



СПОРТИСТА године 2016/17.

је

Милица Костић 8/1



Награђене ученице на Републичким такмичењима





Награђени професори





Добирници **Вукове дипломе** са својим
разредним старешином



ОСМО-ЧЕТИРИ



ОСМО-ЈЕДАН



ОСМО-ДВА



ОСМО-ТРИ

13. јун

Последњи РАНИ ДАН у школи
у којој је провела 40 година,
Драга наша РУЖИЦЕ
СРЕЋАН ОДЛАЗАК У ПЕНЗИЈУ И ДА ЈЕ ДУГО И
СРЕЋНО ПРОЖИВИШ!!!













ЖУРКА,ЖУРКА...







А сад правац...
На заслужени одмор и видимо се
У СЕПТЕМБРУ...

